

ΟΥΤΕ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ-ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

Έχουν περάσει 138 χρόνια από τη νίκη των αγώνων του αμερικανικού Σικάγο για την επίτευξη της δωρης εργασίας για το παγκόσμιο προλεταριάτο και οι εργασιακές συνθήκες στις οποίες καλείται να ανταπεξέλθει η κοινωνική βάση σήμερα, καθώς και η συνολική επίθεση που δέχεται από κράτος και κεφάλαιο, φανερώνουν αφενός πως τα αιτήματα εκείνων των ιστορικών αγώνων είναι πιο επίκαιρα από ποτέ και αφετέρου πως η δόμηση νέων αγώνων για να ανακόψουμε την εξαθλίωση που βιώνουμε είναι πιο αναγκαία από ποτέ.

Από τη διαρκώς αυξανόμενη ένταση της εργασιακής εκμετάλλευσης σε κάθε εργασιακό τομέα, τον αντεργατικό νόμο Γεωργιάδη, με τα ωράρια λάστιχο, τις απλήρωτες υπερωρίες και τα δικαιώματά μας που καταπατώνται με κάθε ευκαιρία, μέχρι την ποινικοποίηση της συνδικαλιστικής δράσης και τα πογκρόμ συλλήψεων και διώξεων εις βάρος αγωνιστών και αγωνιστριών, την ψήφιση του νέου ποινικού κώδικα, τις εκκενώσεις καταλήψεων, αλλά και την ακρίβεια και τη φτώχεια έως την πολεμική απειλή, **το συμπέρασμα για εμάς, την κοινωνική βάση, είναι κοινό: Κράτος και Κεφάλαιο μας κλέβουν τη ζωή.**

Σε μία εποχή λοιπόν που το σύστημα προσπαθεί να επιβάλλει τον θάνατό μας ως κανονικότητα, σε μια εποχή που η φτώχεια και η ανέχεια, ο κοινωνικός αποκλεισμός από βασικά αγαθά για την επιβίωση, ο κοινωνικός κανιβαλισμός, η βία και ο αλληλοσπαραγμός επιβάλλονται ως η μόνη υπαρκτή συνθήκη ζωής. Σε μια τέτοια εποχή, το κράτος και τα αφεντικά προχωρούν σε μια άνευ προηγουμένου λεηλασία στοιχειωδών δικαιωμάτων και κατακτήσεων των ταξικών και κοινωνικών αγώνων όλων των προηγούμενων δεκαετιών.

Η πρωτομαγιά είναι ημέρα μνήμης, αντίστασης και αγώνα ενάντια στην κυριαρχία και το κανιβαλιστικό σύστημα που αυτή μας επιβάλλει. Σε κάθε γωνιά του πλανήτη, είτε βρισκόμαστε σε πόλεμο, είτε σε ειρήνη, αντιλαμβανόμαστε ότι οι χαμένοι είμαστε εμείς. Η υποτίμηση που δεχόμαστε δεν είναι «ατομική» επιλογή συγκεκριμένων κομμάτων, αλλά δομικό στοιχείο του συστήματος που βασίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο με σκοπό το κέρδος των λίγων. Ας αναγνωρίσουμε με ποιους έχουμε κοινά συμφέροντα, βασιζόμενοι στην πραγματικότητα και σε όσα ζούμε. Να οργανωθούμε στους χώρους της δουλειάς, στα σωματεία μας, σε κάθε κοινωνικό πεδίο. Να χτίσουμε αναχώματα κόντρα στην υποτίμησή μας και στο αυξημένο κόστος ζωής. Να εμπνευστούμε από τους νικηφόρους εργατικούς αγώνες του τελευταίου χρόνου. Να απαιτήσουμε καλύτερους και αξιοπρεπείς μισθούς και συνθήκες εργασίας, ελεύθερη πρόσβαση σε όλα τα βασικά αγαθά, ως κομμάτι του μισθού μας, ως την ελάχιστη επιστροφή της εργατικής μας δύναμης. Με όχημα την αλληλεγγύη στους ανθρώπους της τάξης μας, να μπλοκάρουμε την ακρίβεια με απεργίες, αρνήσεις πληρωμών, αυτομειώσεις και με το στήσιμο των δικών μας δικτύων και δομών αλληλοβοήθειας. Να κάνουμε ξεκάθαρο ότι δεν θα πολεμήσουμε κανέναν άνθρωπο της τάξης μας από την άλλη πλευρά των συνόρων.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΜΕ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΣΤΑ ΣΩΜΑΤΕΙΑ, ΜΕ ΣΤΗΣΙΜΟ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΣΥΝΗΘΙΣΟΥΜΕ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗ ΖΗΣΟΥΜΕ ΣΑ ΔΟΥΛΟΙ-

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

